

Materialesamling vedr. Folketingets behandling af Amsterdamtraktaten

N. Der skal i den forbindelse især arbejdes for at fremme en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke og arbejdsmarkeder, som reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål om bl.a. beskæftigelse der er fastsat i artikel B i unionstraktaten og i artikel 2 i EF-Traktaten.

Endvidere indsættes en ny bestemmelse som artikel 109 P, stk. 1. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»Fællesskabet bidrager til et højt beskæftigelsesniveau ved at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne og ved at støtte og i nødvendigt omfang supplere deres foranstaltninger. Det respekterer i den forbindelse medlemsstaternes kompetence.«

Endelig indsættes bl.a. følgende bestemmelse som artikel 109 R:

»Rådet kan efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget vedtage tilskyndelsesforanstaltninger, der skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og støtte deres indsats på beskæftigelsesområdet gennem initiativer, der tager sigte på at udvikle en udveksling af oplysninger og gode erfaringer, og som skal sikre komparativ analysevirksomhed og rådgivning samt fremme fornyede metoder og evaluere erfaringer, navnlig ved hjælp af pilotprojekter.

Disse foranstaltninger indebærer ikke harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.«

b) Forholdet til grundlovens § 20.

EF-Traktatens formålsbestemmelser har generelt betydning for afgrænsningen af traktatens hjemmelsbestemmelser. Dette er navnlig tilfældet for så vidt angår artikel 235.

Der kan i den forbindelse henvises til EF-Domstolens udtalelse nr. 2/94 af 28. marts 1996, EMRK, Sml. 1996.I, side 1759. Sagen drejede sig om, hvorvidt Fællesskabet med hjemmel i artikel 235 kunne tiltræde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Domstolen besvarede spørgsmålet benægtende.

I dommen hedder det bl.a., at anvendelsesområdet for artikel 235 må fastlægges på grundlag af »den generelle ramme, der følger af traktatbestemmelserne som helhed, navnlig de bestemmelser, hvori Fællesskabets opgaver og virke fastlægges«.

En ændring af EF-traktatens formålsbestemmelser kan derfor efter omstændighederne bewirke en udvidelse af Fællesskabets beføjelser, således at en dansk tilslutning til de ændrede bestemmelser vil forudsætte anvendelse af grundlovens § 20.

Hensynet til et højt beskæftigelsesniveau er imidlertid allerede nævnt i den gældende EF-Traktats artikel 2 som et af traktatens formål. Det kan derfor næppe antages at have betydning for afgrænsningen af Fællesskabets kompetence efter EF-Traktatens artikel 235, at hensynet tillige nævnes i EF-traktatens artikel 3. På samme måde må hensynet til en høj konkurrenceevne antages at være indeholdt i de forskellige beføjelser, der tilkommer Fællesskabet efter den gældende EF-Traktats artikel 3.

Amsterdam-Traktatens tilføjelse af beskæftigelsespolitikken og konkurrenceevnen i bestemmelserne i EF-traktatens artikel 2 og 3 må på denne baggrund antages alene at præcisere, hvilke formål Fællesskabet skal ind drage, når det udsteder retsakter på områder, hvor Fællesskabet allerede har eller med Amsterdamtraktaten får kompetence hertil.

De ændrede formålsbestemmelser indebærer derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke en yderligere overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20.

De særlige hjemmelsbestemmelser, der er indsat i af snittet om beskæftigelse, kan ikke antages at give adgang til at udstede regler, der pålægger borgerne pligter, eller som giver borgerne rettigheder, der kan gøres gældende umiddelbart over for medlemsstaternes myndigheder.

På den baggrund er det sammenfattende Justitsministeriets opfattelse, at Amsterdam-Traktatens bestemmelser om beskæftigelsespolitik ikke er omfattet af grundlovens § 20.

3.3.6. Traktatkompetence vedrørende tjenesteydelser og intellektuelle ejendomsrettigheder.

a) Ændringsernes indhold.

Den gældende EF-Traktat indeholder i artikel 113 en bestemmelse om den fælles handelspolitik. Bestemmelsens stk. 3 har følgende ordlyd:

»Skal der føres forhandlinger om aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rå-